

Folkethingets Samtykke, og saaledes har ført Striden ind paa Finantsloven og søger at holde den der. Af alle Institutioner er ganske vist Marinen den, som mest føler denne Kamp, idet Marinen mere end nogen anden Institution lever af de aarlige Bevillinger, lever af Finantslovens Godhed, om jeg saa maa sige. Udenfor de aarlige Bevillinger i Marinen er der kun Personellet, og det kun, forsaavidt det gjælder det daglige Brød. Endogsaa de aarlige Dvæller, Uddannelsen, kommer paa Finantsloven; ikke alene de store Panterskibe, men hver enkelt lille Baad skal passere de enkelte usaghyndige Thing for at blive vedtaget. Udenfor det daglige Brød for de Medlemmer af Marinen, der have en efter Lovens fastsat Wage, er der desuden andre Punkter; der er Uddannelsen af Personellet. Dettets Uddannelse bliver i den lille Marine saa meget vigtigere, som det er umuligt for denne at følge de store Mariner i Udvillingen af Materiellet, og man derfor saa meget mere maa se hen til den personlige Dygtighed, der paa Søen langt mere end noget andet Sted har de store Chancer for sig. Paa den forelagte Lov forekommer der paa forskellige Punkter Spørgsmaal, der vedkommene Personellets Uddannelse, og det er disse Spørgsmaal, som jeg fortrinsvis og først ønskede at udtale mig om. Med Hensyn til Personellets Uddannelse er der et Punkt, som jeg betragter som overmaade vigtigt; det er Seilbriggen. Seilbriggen er foreslaaet af den høitærede Minister, og Udvalgets Flertal foreslaar at negte den; jeg kan ikke følge Udvalgets Flertal i dette Punkt, jeg antager, at Udvalget her har manglet den tilstrækkelige Veiledning til at finde det Rette. Det vil være Alle og Enhver bekendt, at siden Panterskibe bleve indførte og blev Dovedbestanddelen af Marinernes Skibe, blev det næsten umuligt at faae uddannet unge Mennesker paa Flaaderne til Søfolk; det blev næsten umuligt at kaffe dem den sømandsmæssige Uddannelse. Det er derefter, de vigtigste Mariner have skaffet sig en anden Maade at uddanne deres Underofficerer paa, idet de have anstaaft sig Seilbrigger til Uddannelsen af disse Dreng eller unge Mennesker — hvad man nu vil kalde dem — til Søfolk. Vi finde Seilbrigger saavel i den engelske som i den hollandske og tydske Marine, Seilbrigger udelukkende bestemt til Uddannelse af Underofficersselever. Nu har den høitærede Marinebestyrelse foreslaaet det Samme for os af den samme Grund, at man ikke kan kaffe den nødvendige Uddannelse paa Marinernes særlige Dvællfestogter, det gjælder for os som for alle Mariner. Man har derfor foreslaaet en Seilbrig af en saadan Størrelse, at den passer for det Personel, for de Dreng, de Elever, de Lærlinge, hvad de Herrer ville kalde dem, der skulle uddannes; saavel Master som Rundholdter, Seil, kort sagt, Alt er saaledes indrettet, at disse Dreng alene ved deres egne Kræfter kunne saavel i Havn ved Til-

takning og Aftalling som til søs udrette Alt. Det er den eneste Maade, hvorpaa man nu til Dags kan uddanne dygtige Underofficerer, der kunne kommandere besarne Folk. Det ærede Udvalg har i sin Betænkning udtalt, at det af Hensyn til den nye Organisationslov ikke kan bevilge Pengene. Jeg antager, eller rettere sagt jeg veed, at et saadant Skib ikke alene kan passe ind i den nuværende Organisationslov, men at den kan passe i den af Regjeringen foreslaaede Organisationslov, ja den kan passe i en hvilken som helst Organisationslov, der kan tænkes, fordi det er umuligt at faae uddannet Matroser, Underofficerer, undtagen paa Seilskibe. Men Udvalget bemærker endvidere, og den ærede Ordfører fremdrog det, at man forlanger, at Skibet til Uddannelse for Underofficerer skulde være fælles for Underofficer- og for Officersselever. Det passer ikke, for det Første af den Grund, jeg allerede har fremhævet, at Skibet skal være saadant, at disse Dreng selv kunne tumle hver enkelt Del; thi i det Tilfælde, man vil slaade to Skoler sammen, bliver Skibet for stort, blive Master, Rundholdter og Seil da altfor store for de fysiske Kræfter, som de unge Mennesker besidde. Derfor passer det ikke. Men endvidere passer det ikke, fordi det ikke er det Samme, man fordrer af en Underofficer og af en Officer ombord. Det er slet ikke den samme Skole, de skulle gennemgaa, Underofficererne skal til Punkt og Prikke kjende navnlig den manuelle Del af Manøvren, men Officeren skal først og fremmest uddannes til Skibets Manøvrer. Jeg kan derfor ikke se, at der i Udvalgets Betænkning findes et eneste Punkt, hvorved der er blot en lille Snor, hvortil jeg kunde slutte mig. Jeg vil anbefale det høie Thing paa dette Punkt at gaa imod Udvalgets Flertals Forslag. Dette var Underofficerernes Uddannelse, men deres Uddannelse vedkommende er der endnu et Ændringsforslag, saa siden jeg har fat i Underofficersskolen, vil jeg tillade mig ogsaa at nævne det. Det findes som Ændringsforslag Nr. 197 benævnet ved „Retslokal og Arrefter paa Nyholm“. Det ærede Udvalgs Flertal foreslaar, at denne Post udgaa. Jeg tror ikke, at det ærede Udvalg har rigtig efterset og rigtig overveiet, hvad dets Begrundelse har at betyde. Det ærede Udvalg siger, at ingen af disse Bygningsforanstaltninger kan anses for paatrængende nødvendig, og at de i alt Fald kunde opsættes. Det er Underofficersskolen, dette Spørgsmaal vedkommer, i alt Fald efter min Betragtning, og Underofficersskolen savner den nødvendige Plads, den savner endogsaa den Plads, som Planen for denne Skole fordrer. Der er sammesteds Underofficersskole og Kaserne og kun en eneste Officer ansat derved. Naar denne Mand er borte, af hvilken som helst Grund, de Herrer ville tænke dem, er der ikke en Officer tilbage, og ville De sammenligne det med hvilken som helst andre militære Forhold, tror jeg, at det maa be-